

Sygn. akt: I C 1783/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Katarzyna Banko
Protokolant:	stażysta Karolina Kot

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2023 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) w G., (...)

o zapłatę

- zasądza od (...)w G. na rzecz powoda R. S. kwotę 6.150,00 (sześć tysięcy sto pięćdziesiąt) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2019r.;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- nie obciąża powoda kosztami procesu;
- odstępuje od obciążenia powoda opłatami sądowymi z zasądzonego roszczenia obejmującymi opłatę od rozszerzonego żądania pozwu oraz część opłaty od apelacji.

SSO Katarzyna Banko

Sygn. akt I C 1783/22

UZASADNIENIE

Powód R. S. domagał się zasądzenia od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. oraz (...)z siedzibą w G. kwoty 135.300 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu i kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 6 lipca 2016r. zawarł dwie umowy: z (...) umowę o współpracy i z (...) kontrakt managerski, które następnie w dniu 4 października 2017r., zostały wypowiedziane przez stronę pozwaną bez ważnego powodu przed upływem okresu na jaki zostały zawarte, co spowodowało szkodę po stronie powoda.

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. (dalej: (...)) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwana przyznała, że strony łączyła umowa o współpracy

z dnia 6 lipca 2016r. zawarta na okres 3 lat, która została rozwiązana przed w/w terminem ponieważ powód od lipca 2017 r., nie wykonywał swoich obowiązków wynikających z umowy.

(...) z siedzibą w G. (dalej: (...)) również wniosło o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu. Według pozwanego kontrakt managerski dopuszczał możliwość rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, z której to skorzystał albowiem w lipcu 2017r. powód zaniechał wykonywania swych obowiązków. Poza tym w piśmie z dnia 17 października 2019r. stwierdziło, że kontrakt managerski został unieważniony zaraz po jego zawarciu natomiast strony w tym samym dniu tj. 6 lipca 2016r. zawarły nieodpłatne porozumienie współpracy.

Pismem z 3 czerwca 2019r., R. S. rozszerzył powództwo domagając się zasądzenia od pozwanych solidarnie kwoty 141.450 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 135.300 zł od dnia wniesienia pozwu oraz od kwoty 6 150 zł od dnia wniesienia rozszerzonego powództwa. Kwota 6.150 zł wynika z faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 2 października 2017 r., której pozwani nie zapłacili.

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 2 grudnia 2019r. sygn. akt I C 428/18

1. zasądził od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. na rzecz powoda kwotę 135.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 maja 2018r. do dnia zapłaty,
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądził od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. na rzecz powoda kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
4. zasądził od powoda na rzecz (...) kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
5. nakazał pobrać od pozwanej (...) Sp. z o.o. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 6.765 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji.

W 2016r. J. J. – prezes (...) oraz (...) wyraził wolę prowadzenia sekcji (...) w ramach klubu (...). Prowadził on już sekcję(...) w ramach (...) współpracującego z (...). W tym czasie powód prowadził drugi klub (...) w G. (...) (...). Obydwa kluby były na takim samym poziomie rozgrywek więc zrodził się pomysł aby je połączyć w jedną silną drużynę, która mogłaby zaważać o najwyższe trofea w kraju. (...) podpisał umowę z (...) na takiej zasadzie, że (...) miało być (...). W porozumieniu z dnia 9 czerwca 2016r., zawartym w G. pomiędzy (...) z siedzibą w G., (...) (...) z siedzibą w G. oraz R. S. postanowiono, że od dnia 1 lipca 2016r., strony rozpoczną wspólną działalność na rzecz rozwoju sekcji (...) (...). (...) zobowiązał się do wprowadzenia powoda do zarządu stowarzyszenia w randze wiceprezesa ds. sportu, oraz zawarcia z nim kontraktu managerskiego. (...) (...) natomiast zobowiązała się do zawieszenia działalności na okres trwania porozumienia. Strony zobowiązały się do renegotjacji kontraktów zawodników(...) (...) w zakresie ich ewentualnej gry w ramach wspólnego projektu pt. „ (...)”. Pismem z dnia 22 czerwca 2016r. R. S. złożył w Urzędzie Miejskim w G. oświadczenie, iż wycofuje wniosek o dotację złożony przez (...) (...) w dniu 27 maja 2016r. i wniósł o skierowanie wszystkich środków dotacyjnych na stowarzyszenie (...). Przed podpisaniem porozumienia zarówno (...) jak i (...) otrzymywały dotacje z miasta w tej samej kwocie po 40.000 zł . Po jego podpisaniu całą dotację otrzymało (...) w kwotach 2 razy po 120.000 zł. W dniu 6 lipca 2016r. R. S. zawarł z (...) umowę współpracy podejmując się wykonywania obowiązków jako konsultant ds. marketingowych. Strony ustaliły, że za wykonane usługi będzie otrzymywał miesięczne wynagrodzenie w kwocie 5.000 zł netto płatne na podstawie wystawionej przez niego faktury. Umowa miała obowiązywać od 1 sierpnia 2016r. do 31 lipca 2019r. bez możliwości rozwiązania jej przez (...) z wyjątkiem przypadków opisanych w pkt 3 umowy. Zakres praw i obowiązków powoda został sprecyzowany w załączniku do umowy współpracy z którego wynika, że miał on również wykonywać prace na rzecz (...)”. Faktycznie powód miał wykonywać prace tylko i wyłącznie na rzecz (...) a umowa z (...) została zawarta jedynie ze względów rozliczeniowych. Powód prowadzi działalność gospodarczą i wystawia faktury. Za względów podatkowych

korzystniejsze było zawarcie umowy z (...), która – jako sponsor (...) płaciła mu wynagrodzenie. Chodziło także o to aby (...) nie ponosiło dodatkowych kosztów. Taką propozycję złożyła powodowi (...). Pismem z dnia 4 października 2017r., (...) wypowiedział umowę współpracy. W odpowiedzi na wypowiedzenie powód oświadczył, że nie uznaje oświadczenia o wypowiedzeniu za skuteczne. Pismami z 3 i 4 grudnia 2017r., R. S. wezwał (...) do zapłaty kwoty 18.450 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz zapłaty kwoty 135.300 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem naprawienia szkody w postaci utraconych korzyści w związku z wypowiedzeniem umowy z dnia 6 lipca 2016 roku.

W dniu 6 lipca 2016r., powód zawarł z (...) kontrakt managerski, na mocy którego zobowiązał się, że będzie wykonywał w/w umowę osobiście, z kolei (...) zobowiązał się do doprowadzenia do wyboru powoda do zarządu (...) w randze wiceprezesa ds. sportu. W umowie zastrzeżono, że będzie obowiązywać od 1 sierpnia 2016r., do 31 lipca 2019r., bez możliwości rozwiązania jej przez (...) z wyjątkiem przypadku, gdyby powód nie wywiązywał się ze swoich obowiązków, naruszył tajemnicę informacji poufnych, prowadził konkurencyjną działalność lub naruszył klauzulę poufności. Strony ustaliły, że za wykonane usługi (...) przysługiwać będzie miesięczne wynagrodzenie w kwocie 5.000 zł. W tym samym dniu strony zawarły również porozumienie współpracy. Pismem z dnia 4 października 2017r., (...) wypowiedział zawarte z R. S. w dniu 6 lipca 2016r. **porozumienie współpracy** powołując się na niewykonywanie przez niego obowiązków wynikających z umowy. W odpowiedzi na wypowiedzenie **umowy kontraktu managerskiego** powód oświadczył, że nie uznaje oświadczenia o wypowiedzeniu za skuteczne. Powód zaprzeczył, jakoby nie wywiązywał się ze swoich obowiązków określonych w umowie. Pismem z dnia 4 grudnia 2017r. wezwał (...) do zapłaty kwoty 135.300 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem naprawienia szkody w postaci utraconych korzyści w związku z wypowiedzeniem umowy z dnia 6 lipca 2016r.

Praktycznie od początku nie układała się współpraca pomiędzy powodem a prezesem (...) i (...) J. J.. Mieli oni różne wizje prowadzenia klubu. Jak zeznała świadek E. S. (1) panu J. nie zależało na współpracy. Najlepiej byłoby gdyby powód brał pieniądze i do niczego się nie wtrącał. Wszystkie propozycje powoda odnośnie np. sponsorów czy składu drużyny były torpedowane. Według J. J. głównym powodem zatrudnienia R. S. było pozyskiwanie środków finansowych dla klubu, a reszta obowiązków to był tylko dodatek. Głównym powodem wypowiedzenia umów była natomiast mała efektywność powoda w zdobywaniu tychże środków dla klubu w porównaniu z jego wynagrodzeniem.

W ramach realizacji swoich obowiązków w okresie od 23 sierpnia 2017r. do 14 września 2017r. powód informował (...) o swojej działalności a pozwany zgłaszał mu zastrzeżenia. W lipcu 2016r. dzięki zaangażowaniu powoda między (...) S.C. i klubem (...) została nawiązana współpraca. Powód był odpowiedzialny za zainicjowanie współpracy pomiędzy klubem (...) i D.-G. O. (...) P. Ś. w sezonie 2016-2017. R. S. brał udział w transferze zawodnika M. P. z klubu (...) do (...) G. a następnie do (...). Powód był osobą odpowiedzialną za organizację meczu towarzyskiego między L. S. F. i P. G., kompleksowo nadzorował również pobyt w/w drużyny w Polsce. Na skutek jego działań w lipcu i wrześniu 2017r. między (...) i przedsiębiorstwem (...)(...) została nawiązana współpraca barterowa. Dzięki staraniom powoda (...) i (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. podpisały umowę o ochronę meczów w sezonie 2017 - 2018. W dniu 28 lipca 2017r. została zawarta umowa między (...) z siedzibą w G. i (...). Na mocy w/w umowy (...) zobowiązał się do ekspozycji banera promocyjnego (...) podczas trwania turnieju charytatywnego (...), z kolei (...) zobowiązał się wpłacić na rzecz (...) kwotę 1.000 zł. R. S. prowadził z Fundacją (...) rozmowy w przedmiocie wspólnego utworzenia i obsługi zespołu rezerw (...) P. w II (...) lidze (...) oraz obsługi organizacyjnej meczów i imprez organizowanych przez Klub (...) w okresie przed sezonem (...), (...) oraz w lipcu i sierpniu 2017r. Powód działał na rzecz nawiązania współpracy między centrum handlowym (...) w G. oraz klubem (...), jednakże na skutek odwołania go z funkcji wiceprezesa rozmowy zostały zerwane. R. S. prowadził negocjacje w celu nawiązania współpracy między klubem (...) i (...) sp. z o.o., z siedzibą w S. oraz apteką (...) w G.. Na skutek działań powoda apteka wspomagała klub w zakresie zaopatrzenia w niezbędne leki w sezonie (...) oraz (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w stosunku do pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C..

Powód dochodził naprawienia szkody jaką poniósł z tytułu wypowiedzenia przez pozwanych umów, tj. umowy współpracy zawartej 6 lipca 2016r. ze spółką (...) oraz umowy kontraktu managerskiego zawartej 6 lipca 2016r.

z (...). Wysokość szkody jest sumą wynagrodzenia brutto jakie otrzymałby gdyby do wypowiedzenia nie doszło. Łączące strony umowy są umowami nienazwanymi, zawierającymi elementy różnych umów z przewagą umów o świadczenie usług, do których zastosowanie mają odpowiednio przepisy o zleceniu. Jak wynika z treści art. 746 §1 k.c. dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę. Między stronami powstał spór czy wypowiedzenie umów przez pozwanych nastąpiło z ważnego powodu. Pozwani stali na stanowisku, iż powód nie wywiązywał się należycie ze swoich obowiązków, co było bezpośrednią przyczyną wypowiedzenia umów. R. S. twierdził natomiast, iż swoje umowne obowiązki wykonywał z należytą starannością. Stosownie do treści art. 65 § 2 k.c. w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Jak ustalono do czerwca 2016r., w G. funkcjonowały 2 kluby(...)a to (...) z siedzibą w G. oraz (...) Akademia (...) z siedzibą w G.. W czerwcu zostało zawarte porozumienie na mocy którego oba kluby miały rozpocząć wspólną działalność na rzecz rozwoju sekcji (...) (...), zarządzanej na mocy umowy z dnia 24 maja 2016r. przez (...). W związku z porozumieniem (...) (...) zobowiązała się do zawieszenia działalności na okres trwania porozumienia, zaś prezes (...) (...) złożył w urzędzie miejskim oświadczenie, iż wycofuje wniosek o dotację oraz wniósł o skierowanie wszystkich środków dotacyjnych na stowarzyszenie (...). W zamian za zawieszenie działalności (...) (...) strony zgodnie ustaliły, że powód zostanie wprowadzony do zarządu (...) w randze wiceprezesa ds. sportu. Powyższe porozumienie było źródłem dalszej współpracy stron i podstawą kolejnych umów, z których wynikają obecne roszczenia stron. Jak wynikało z zeznań stron i w/w świadków oraz dokumentów powodem nawiązania współpracy (...) i (...) (...) było utworzenie jednej, silnej drużyny, która mogłaby zaważać o najwyższe trofea w kraju pod egidą (...) a tym samym wyeliminowanie konkurencyjnego klubu działającego w tym samym mieście. Kolejną przyczyną było pozyskanie całości miejskich dotacji na rzecz (...). Pomniejszonymi korzyściami i ubocznymi celami jakie realizował (...) było, pozyskanie zawodników (...) oraz korzystanie z usług trenerskich/managerskich powoda. Niewątpliwie jedynie umowa o współpracy zawarta między (...) i powodem stanowiła podstawę do wypłaty powodowi wynagrodzenia. Kontrakt managerski oraz porozumienie współpracy stanowiły natomiast wykonanie wcześniejszego zobowiązania wynikającego z porozumienia zawartego przez (...) i (...) (...). Powyższe okoliczności mogą świadczyć o tym, iż kwestia wywiązywania się przez powoda z obowiązków nałożonych na niego w w/w umowach nie miała większego znaczenia. Zamiarem stron i celem umowy było zawieszenie działalności (...) (...) i otrzymanie całości dotacji miejskich przez (...). Abstrahując od powyższych okoliczności pozwani nie wykazali, aby powód nie realizował swoich obowiązków wynikających z zawartych umów. Jak wynika z przedłożonych do Sądu dokumentów i zeznań świadków powód podejmował szereg działań i inicjatyw w celu pozyskania partnerów finansowych dla (...) i uczestniczył w przedsięwzięciach mających na celu podnoszenie sprawności i umiejętności zawodników (...). Wobec powyższego Sąd pierwszej instancji stwierdził, że pozwani wypowiedzieli powodowi umowę współpracy oraz porozumienia współpracy bez ważnego powodu. Tym samym wyrządzono mu szkodę w postaci utraconych korzyści w kwocie 135 300 zł. Kwota ta stanowi sumę wynagrodzenia powoda za 22 miesiące pozostałe do zakończenia umów ustalonego w umowie z (...) na 5.000 zł miesięcznie netto czyli 6 150 zł. brutto. W pozostałym zakresie Sąd pierwszej instancji uznał, że roszczenia powoda nie zasługują na uwzględnienie. Przede wszystkim zobowiązana do wypłaty wynagrodzenia R. S. była jedynie spółka (...). Nadto powód nie wykazał, że umowa kontraktu managerskiego została mu kiedykolwiek wypowiedziana. Wypowiedzenie z dnia 4 października 2017r. dołączone do pozwu dotyczy jedynie porozumienia współpracy. Dochodzenie więc odszkodowania za wypowiedzenie kontraktu managerskiego jest bezpodstawne. Pismem z dnia 3 czerwca 2019r., R. S. rozszerzył powództwo domagając się zasądzenia dodatkowo kwoty 6.150 zł za miesiąc wrzesień 2017r., wynikającej z faktury VAT nr (...) z 2 października 2017 r., na tej samej podstawie faktycznej i prawnej czyli jako odszkodowania. Oświadczenia pozwanych o wypowiedzeniu umowy współpracy i porozumienia współpracy zostały złożone 4 października 2017r., zaś w/w fakturę powód wystawił 2 października 2017r., a zatem w okresie, kiedy strony łączył jeszcze stosunek zobowiązaniowy. W ujęciu powyższego roszczenie powoda o odszkodowanie nie zasługiwało na uwzględnienie. O kosztach procesu orzeczono z mocy art. 98 k.p.c. W stosunku do pozwanej (...) powód wygrał proces w całości, tym samym w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5 400 zł., tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Zgodnie z art.

108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r., o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej: u.k.s.c.) zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. W stosunku do pozwanego (...) powód przegrał proces w całości, tym samym w związku z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r., w sprawie opłat za czynności adwokackie należało zasądzić od niego na rzecz pozwanego kwotę 5 400 zł., tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Zgodnie art. 100 ust. 1 oraz art. 113 ust. 1 u.k.s.c., strona w całości zwolniona od kosztów sądowych z mocy ustawy nie uiszcza opłat sądowych i nie ponosi wydatków, które obciążają tymczasowo Skarb Państwa. Postanowieniem z 11 lipca 2018r., powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości, które tymczasowo zostały poniesione przez Skarb Państwa. Skoro (...) przegrała proces w całości zasadnym było obciążenie pozwanej kwotą opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony.

Apelację od wyroku złożył powód i pozwana (...).

Pozwana (...) zaskarżyła rozstrzygnięcie zawarte w punktach 1., 3. i 5. wyroku i zarzuciła naruszenie:

1) art. 327¹ § 1 k.p.c. poprzez niepełną ocenę materiału dowodowego, brak wskazania jakiemu dowodowi i w jakim zakresie przyznano walor wiarygodności oraz brak wskazania jakiemu dowodowi i w jakim zakresie odmówiono przyznania waloru wiarygodności, brak koniecznych elementów uzasadnienia w zakresie ustaleń faktycznych i oceny prawnej, w której sprzeczności co do uznania, że kwestia wywiązywania się z obowiązków określonych w umowie o współpracę nie miała znaczenia, a dalej uznanie, że do rozwiązania umowy doszło bez ważnego powodu, co uniemożliwia poddanie orzeczenia kontroli instancyjnej;

2) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz wybiórczą ocenę materiału dowodowego, w szczególności: a) zeznań świadków: S. H., E. B., M. K. i wyjaśnień pozwanej dotyczących braku wykonywania przez powoda obowiązków z umowy o współpracę po czerwcu 2017 r., utraty zaufania do powoda – zeznania zostały pominięte, co doprowadziło do ustalenia faktów niezgodnych z rzeczywistością, a mianowicie że brak było ważnych powodów do rozwiązania umowy; b) zeznań świadka M. K. dotyczących zastrzeżeń co do wykonywanych przez powoda obowiązków umownych, co doprowadziło do ustalenia faktów niezgodnych z rzeczywistością; c) dokumentów poprzez przyznanie im waloru wiarygodności, podczas gdy stanowiły one wyłącznie oświadczenia wiedzy osób trzecich i pozostawały sprzeczne z zeznaniami świadków i pozwanej, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że powód wywiązywał się z obowiązków określonych w umowie o współpracę; d) zeznań świadków: E. S. (2), J. W. i A. P. pomimo, że nie posiadali bezpośrednich informacji dotyczących obowiązków umownych powoda po maju 2017r., gdyż nie byli wtedy pracownikami klubu, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że powód należycie wywiązywał się do września 2017 r. z obowiązków określonych w umowie o współpracę oraz poprzez brak wszechstronnej analizy materiału dowodowego i nieustalenie rzeczywistych powodów rozwiązania umowy o współpracę;

3) art. 321 k.p.c. poprzez zasądzenie od (...) całej dochodzonej należności, podczas gdy żądanie pozwu obejmowało zasądzenie odszkodowania solidarnie od pozwanych, ewentualnie połowy kwoty od każdego z pozwanych;

4) art. 6 k.c. poprzez błędne nałożenie na (...) ciężaru udowodnienia ważnych powodów stanowiących podstawę wypowiedzenia;

5) art. 746 § 1 k.c., art. 750 k.c. w związku z art. 353¹ k.c. przez błędną wykładnię prowadzącą do uznania, że strony w granicach swobody umów nie mogą określić w umowie ważnych przyczyn uzasadniających jej wypowiedzenie i w konsekwencji, pomimo określenia przesłanek rozwiązania umowy odmowę uznania ich za podstawę wypowiedzenia;

6) art. 65 § 1 i § 2 k.c. przez błędną wykładnię oświadczeń stron, co do celu umowy, przyczyn uzasadniających jej rozwiązanie ze skutkiem natychmiastowym, zawartych w § 2 ust. 3 umowy o współpracy z 6 lipca 2016 r. poprzez błędne uznanie, że jedynym celem umowy było zawieszenie działalności (...) i otrzymanie całości dotacji miejskich przez (...);

7) art. 746 § 1 k.c. i art. 361 § 1 i § 2 k.c. przez błędną wykładnię i zasądzenie od (...) odszkodowania za wypowiedzenie umowy, podczas gdy powód nie wykazał poniesienia szkody i jej wysokości.

Pozwana (...) wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Powód zaskarżył rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2. i 4. wyroku i zarzucił naruszenie:

1) art. 156² k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie uprzedzenie o możliwości rozstrzygnięcia co do rozszerzonego żądania pozwu (6 150 zł) na innej podstawie prawnej;

2) art. 229 k.p.c. w związku z art. 230 k.p.c. i art. 6 k.c. przez ich niezastosowanie i uznanie, że powód nie wykazał, że umowa została mu wypowiedziana, w sytuacji gdy był to fakt przyznany, niewymagający dowodu;

3) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez: a) przekroczenie swobodnej oceny dowodów i uznanie, że kontrakt nie został wypowiedziany, podczas gdy z treści oświadczenia z 3 listopada 2017r. wynika, że powód traktował wypowiedzenie porozumienia współpracy za równoznaczne z wypowiedzeniem kontraktu; b) niedokonanie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i uznanie, że podstawę do wypłaty powodowi wynagrodzenia stanowiła umowa współpracy zawarta z (...), w sytuacji gdy z kontraktu wynikało zobowiązanie (...) do zapłaty powodowi wynagrodzenia oraz, że odpowiedzialnym za zapłatę powodowi wynagrodzenia były wyłącznie (...), podczas gdy z treści porozumień wynika, że również (...) ponosi odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia, gdyż na jego rzecz powód świadczył usługi; c) przekroczenie swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że powód żąda odszkodowania z faktury VAT nr (...) r., podczas gdy wskazał w piśmie rozszerzającym żądanie pozwu, że jest należność za wykonane usługi

Powód wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od (...) solidarnie z (...) 141 450 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 135 300 zł od 18 maja 2018r. i od 6 150 zł od rozszerzenia żądania pozwu i kosztów procesu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 29 lipca 2022r. sygn. akt V ACa 339/20

1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. w ten sposób, że oddalił powództwo o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej (...) 135 300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 18 maja 2018r.;

2) uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 2. w części oddalającej powództwo o zapłatę od pozwanych kwoty 6 150 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz w punktach 3., 4. oraz 5. i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego;

3) oddalił apelację powoda w pozostałej części.

Apelacja powoda, w części zaskarżającej oddalenie powództwa, co do kwoty 6.150 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, okazała się o tyle uzasadniona, że zainicjowana nią kontrola instancyjna, z powodu nierozpoznania istoty sprawy, doprowadziła do częściowego uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Powód dochodzone roszczenie w kwocie 6.150 zł wywodził ze zobowiązania. Należność ta stanowiła wynagrodzenie za świadczone przez niego, we wrześniu 2017r. usługi na rzecz pozwanych. W piśmie rozszerzającym żądanie pozwu powód jednoznacznie wskazał, że kwota 6.150 zł stanowi wynagrodzenie „za wykonywanie umowy we wrześniu 2017r.” Powód złożył wystawioną fakturę VAT nr (...)r. na dochodzoną należność. Sąd pierwszej instancji, wbrew żądaniu powoda, rozpoznał żądanie powoda jako roszczenie odszkodowawcze., które oddalił ograniczając się do stwierdzenia, że nie zasługiwało ono na uwzględnienie z uwagi na to, że strony we wrześniu 2017r. łączył stosunek zobowiązaniowy

– w sytuacji gdy powód roszczenie te wywodził z umowy. Sąd pierwszej instancji nie zbadał materialnej podstawy żądania kwoty 6.150 zł, nie odniósł się do twierdzeń powoda i podniesionych przez niego okoliczności faktycznych, nie przeprowadził analizy prawnej zgłoszonego żądania zasądzenia wynagrodzenia. Sąd pierwszej instancji, orzekając o innym roszczeniu niż te, które dochodził powód, nie rozpoznał istoty sprawy, co spowodowało uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Pogląd przeciwny musiałby prowadzić do wniosku, że art. 386 § 4 k.p.c. stwarza fikcję dwuinstancyjności postępowania sądowego, zmuszając sąd drugiej instancji do merytorycznego rozstrzygnięcia o roszczeniu zgłoszonym przez stronę w pozwie i merytorycznego rozstrzygnięcia o zarzutach, co doprowadziłoby do badania przez sąd po raz pierwszy i jedyny wszystkich przesłanek dochodzonego roszczenia.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy dokonał oceny zasadności żądania kwoty 6.150 zł z tytułu wynagrodzenia powoda za świadczone przez niego usługi we wrześniu 2017r., a następnie wydał wyrok adekwatny do poczynionych ustaleń i ocen prawnych.

Sąd Okręgowy ponownie rozpoznając sprawę ustalił, co następuje:

W dniu 6 lipca 2016r. powód R. S. zawarł z (...) umowę współpracy, w ramach której miał wykonywać obowiązki konsultanta ds. marketingowych, szczegółowo opisanych w załączniku do umowy. Umowa została zawarta na czas określony 3 lat. Zgodnie z postanowieniami umowy pozwana była uprawniona do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku niewywiązywania się przez powoda z obowiązków umownych oraz naruszenia postanowień umownych, zakładających obowiązek zachowania przez powoda w ścisłej tajemnicy wszelkich poufnych informacji uzyskanych w okresie wykonywania umowy, a także po jej ustaniu, bez ograniczenia w czasie. W § 3 umowy strony ustaliły, że wynagrodzenie podstawowe wynosić będzie 5.000,00 zł netto miesięcznie, a za wykonane usługi należeć się będzie powodowi premia określona w aneksie do umowy. Załącznik do zawartej umowy wskazywał, że do zakresu obowiązków powoda należało m.in. odpowiedzialność za organizację projektów doradczych, audytorskich i wdrożeniowych, odpowiedzialność za kontakt i budowanie długoterminowych relacji z klientem, realizacja zadań sprzedażowych. Dodatkowo do obowiązków powoda należało również wykonywanie czynności na rzecz (...)", którego pozwana była partnerem strategicznym i zadania te obejmowały m. in. prowadzenie polityki personalnej w zakresie sztabu szkoleniowego, medyczne i fizjoterapeutyczne w klubie, a także w zakresie zawodników 1-go i 2-go zespołu oraz grup młodzieżowych, która miała obejmować także politykę transferową, określenia zasad i systemów szkoleniowych w klubie, działanie i współpraca na korzyść klubu, na rzecz promocji klubu, współpraca i wspomaganie w zakresie umów sponsorskich i barterowych dla potrzeb klubu. dowód: umowa współpracy oraz załącznik do umowy współpracy k.47-49

Tytułem świadczonych usług we wrześniu 2017r. powód wystawił fakturę nr (...) na kwotę 6.150 zł brutto. dowód: faktura k. 331

W lipcu 2016 r. dzięki zaangażowaniu powoda między (...) S.C. i klubem (...) została nawiązana współpraca. Powód był odpowiedzialny za zainicjowanie współpracy pomiędzy klubem (...) i D.-G. O.. Centrum P. Ś. w sezonie 2016-2017. R. S. brał udział w transferze zawodnika M. P. z klubu (...) do (...) G. a następnie do (...). Powód był osobą odpowiedzialną za organizację meczu towarzyskiego między L. S. F. i P. G., kompleksowo nadzorował również pobyt w/w drużyny w Polsce. Na skutek jego działań w lipcu i wrześniu 2017r. między (...) i przedsiębiorstwem (...)(...) została nawiązana współpraca barterowa. Dzięki staraniom powoda (...) i (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. podpisały umowę o ochronę meczów w sezonie 2017 - 2018. W dniu 28 lipca 2017 r. została zawarta umowa między (...) z siedzibą w G. i (...). Na mocy w/w umowy (...) zobowiązał się do ekspozycji banera promocyjnego (...) podczas trwania turnieju charytatywnego (...), z kolei (...) zobowiązał się wpłacić na rzecz (...) kwotę 1.000 zł. R. S. prowadził z Fundacją (...) rozmowy w przedmiocie wspólnego utworzenia i obsługi zespołu rezerw (...) P. w II (...) lidze (...) oraz obsługi organizacyjnej meczów i imprez organizowanych przez Klub (...) w okresie przed sezonem (...), (...) oraz w lipcu i sierpniu 2017 r. Powód działał na rzecz nawiązania współpracy między centrum handlowym (...) w G. oraz klubem (...), jednakże na skutek odwołania go z funkcji wiceprezesa rozmowy zostały zerwane. R. S. prowadził negocjacje w celu nawiązania współpracy między klubem (...) i S. R. sp z o.o., z siedzibą w S. oraz apteką (...) w G.. Na skutek

działań powoda apteka wspomagała klub w zakresie zaopatrzenia w niezbędne leki w sezonie (...) oraz (...). Z maili z września 2017r. wynikają zastrzeżenia (...) do zorganizowanego obozu w B.. Treść korespondencji wskazuje na nieporozumienia pomiędzy stronami i pretensje kierowane do powoda, związane z: brakiem jego obecności na meczach, nie wykluczeniem zawodników spoza UE, organizacją wyjazdu zawodników do B., sympatyzowaniem z klubem będącym w rozgrywkach przeciwnikiem P.. dowód: wiadomości mail k. 93, 96-102, 104, pisma k. 107-108, oświadczenie k. 111-112, pismo k. 114-115, oświadczenie k. 120, pismo k. 123, umowa k. 129-130, oświadczenie k. 139, pismo k. 140, oświadczenia k. 141, 143, wiadomości mail k. 345-347

Pismem z dnia 4 października 2017r., (...) złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy łączącej strony ze skutkiem natychmiastowym, zarzucając powodowi niewykonywanie usług objętych umową. dowód: wypowiedzenie k. 56

W dniu 6 lipca 2016r., powód zawarł z (...) kontrakt managerski, na mocy którego zobowiązał się, że będzie wykonywał w/w umowę osobiście, z kolei (...) zobowiązał się do doprowadzenia do wyboru powoda do zarządu (...) w randze wiceprezesa ds. sportu. W umowie zastrzeżono, że będzie obowiązywać od 1 sierpnia 2016 r., do 31 lipca 2019 r., bez możliwości rozwiązania jej przez (...) z wyjątkiem przypadku, gdyby powód nie wywiązywał się ze swoich obowiązków, naruszył tajemnicę informacji poufnych, prowadził konkurencyjną działalność lub naruszył klauzulę poufności. W kontrakcie menadżerskim zawartym z (...) w dniu 6 lipca 2016r. ustalono wynagrodzenie w wysokości 5 000 zł netto, płatne zgodnie z aneksem do umowy, który miał zostać podpisany do 15 lipca 2016r. (k. 50-51). Aneks do kontraktu nie został zawarty. W tym samym dniu strony zawarły również porozumienie współpracy. dowód: kontrakt i porozumienie k. 50 - 53

Pismem z dnia 4 października 2017r., (...) wypowiedział zawarte z R. S. w dniu 6 lipca 2016r. porozumienie współpracy powołując się na niewykonywanie przez niego obowiązków wynikających z umowy. Nie został wypowiedziany kontrakt z dnia 6 lipca 2016r. dowód: wypowiedzenie k. 54

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym oparciu o dokumenty. Zeznania świadków G. F., E. S. (1), M. M., S. W., J. P., A. P., A. K., J. W., A. J. Sąd uznał za wiarygodne, jednakże nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie dochodzonego przez powoda wynagrodzenia za wrzesień 2017r., gdyż zeznania tych świadków dotyczyły kwestii nawiązania współpracy pomiędzy stronami, przebiegu tej współpracy, natomiast nie dotyczyły czynności podejmowanych przez powoda we wrześniu 2017r. w związku z realizacją umowy łączącej strony. Z zeznań świadka K. H. wynika, że powód dwukrotnie zabiegał o kontakt ze świadkiem (maj 2017r., czerwiec 2017r.), jednakże do nawiązania współpracy nie doszło wyłącznie z uwagi na zaniechania w tym zakresie ze strony świadka. Zatem jego zeznania nie mogły stanowić podstawy do ustaleń Sądu. Powód przedstawił wydruki ze strony internetowej dotyczące Turnieju (...), z których wynika, że gościem Turnieju, który odbył się 2-3 września 2017r. był G. B., a nie W. F.. Nadto turniej ten był dwudniowy. Tymczasem świadek S. H. podał, że turniej był jednodniowy, a gościem turnieju był W. F.. Ujawnione sprzeczności powodują, że zeznania świadka są niewiarygodne również w zakresie działań powoda w związku z realizacją zawartej przez strony umowy. Powód w pierwszej połowie września 2017r. przebywał na urlopie, do czego nikt z Zarządu (...) nie zgłaszał zastrzeżeń, dlatego też nie mógł uczestniczyć w Turnieju (...). Z maili z września 2017r. wynikają zastrzeżenia (...) do zorganizowanego obozu w B.. Czynności w zakresie organizacji obozu powód podejmował w sierpniu 2016r. Zeznania świadka M. K. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sposób zorganizowania obozu w B. mógł być jedną z okoliczności stanowiących podstawę do wypowiedzenia umowy, jednakże same czynności w tym zakresie zostały podjęte przez powoda wcześniej, a mianowicie w sierpniu 2017r. W pozostałym zakresie zeznania świadka M. K. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek zeznał, że o fakcie niewywiązywania się przez powoda ze swoich obowiązków słyszał jedynie od innych pracowników klubu. Zeznania świadków E. B. i M. C. nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie dotyczyły czynności podejmowanych przez powoda we wrześniu 2017r. w związku z realizacją umowy łączącej strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zawartą przez powoda i (...) umowę o współpracę należy zakwalifikować jako tzw. umowę mieszaną z przewagą elementów właściwych umowie o świadczenie usług na warunkach zlecenia, do której znajdują zastosowanie przepisy dotyczące umowy zlecenia art. 734 k.c. i następane. Pismem z dnia 4 października 2017r., (...) wypowiedział umowę współpracy, zaś rzeczą Sądu rozpoznającego sprawę była ocena zasadności żądania powoda obejmującego wynagrodzenie za wrzesień 2017r. Pozwana nie kwestionowała związania stron umową, jednakże przeczyła zasadności roszczeniu powoda podając, że wynagrodzenie, o którego zapłatę ubiega się powód jest niezasadne, wobec braku odpowiedniej jakości czynności podejmowanych przez powoda we wrześniu 2017r. Stanowisko pozwanej nie zasługuje jednak na uwzględnienie. We pierwszej połowie września powód przebywał na urlopie, o czym informował Zarząd (...) i świadka M. K. na wypadek gdyby zachodziła konieczność czynienia ustaleń w sprawie obozu w B.. Z tej samej przyczyny powód nie brał udziału w Turnieju za „1 Uśmiech”, który odbył się w pierwszy weekend września 2017r. Wówczas pozwana (...) nie czyniła zastrzeżeń odnośnie urlopu powoda. Z materiału dowodowego w sprawie zebranego, w szczególności dokumentów, zeznań świadków wynikało, że powód podejmował szereg czynności związanych z realizacją zadań objętych umową łączącą strony w okresie trwania współpracy stron. Z przesłuchania stron, w szczególności zeznań prezesa zarządu pozwanej wynikało, że powód ingerował w obowiązki innych pracowników, narzucał swoje zdanie. Świadek J. W. zeznał, że prezes zarządu pozwanej miał inną wizję prowadzenia zawodników niż powód i w tym zakresie nie mogli dojść do porozumienia oraz „dość często do takich napięć dochodziło”. Świadek S. H. zeznał: „panowie J. i S. nie pałali do siebie miłością. Wydaje mi się, że to przekładało się na ich współpracę”. Powód zawsze „trzymał się swojego zdania”. Świadek M. K. wskazał na zastrzeżenia składane do świadczonych przez powoda usług w zakresie organizacji obozu sportowego. Świadek E. B. zeznała, że powód sympatyzował z „drużyną przeciwną”. W tym zakresie zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na nieporozumienia pomiędzy powodem i prezesem zarządu (...) i związaną z tym utratę zaufania do powoda, a w dalszej kolejności świadczy o tym, że wypowiedzenie umowy o współpracę nie było bezzasadne. Nastąpiło z ważnych powodów, a to utraty zaufania do powoda wskutek zastrzeżeń co do wykonywanych usług, braku korzyści (finansowych i wizerunkowych) ze świadczonych usług oraz zaprzestania ich realizacji w wymaganym zakresie. Powyższe nie może jednak stanowić podstawy do odmowy zapłaty wynagrodzenia za wrzesień 2017r., a więc czas kiedy jeszcze obowiązywała umowa. Zauważyć bowiem należy, że wysokość wynagrodzenia nie była uzależniona w żaden sposób od poziomu zaangażowania powoda w podejmowane czynności i osiąganych wyników. Umowa nie uzależniała przyznania powodowi wynagrodzenia od ilości zysków, które przynosił swoją osobą do klubu. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby powód w ogóle nie realizował umowy, a tym samym by przyznanie wynagrodzenia za wrzesień 2017r. nie było uzasadnione.

Mając powyższe okoliczności na względzie, na podstawie art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji orzeczenia.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzając je w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia doręczenia pełnomocnikowi pozwanej odpisu pisma rozszerzającego żądanie pozwu (k. 340 verte).

Odnosząc się do żądania powoda zasądzenia wynagrodzenia od (...) solidarnie (...)względnie po połowie (k. 329) wskazać, że w kontrakcie menadżerskim zawartym z (...) w dniu 6 lipca 2016r. ustalono wynagrodzenie w wysokości 5 000 zł netto, płatne zgodnie z aneksem do umowy, który miał zostać podpisany do 15 lipca 2016r. (k. 50-51). Nie było sporne, że aneks do kontraktu nie został zawarty. Niezależnie od zarzutów pozwanych, że powoda z (...) nie łączył kontrakt, a jedynie porozumienie współpracy zawarte 6 lipca 2016r., które nie przewidywało wynagrodzenia dla powoda za jego wykonywanie, należy zauważyć, że treść kontraktu nie stanowiła podstawy do uznania, że powodowi należało się wynagrodzenie w wysokości 5 000 zł netto za każdy miesiąc jego obowiązywania, a jedynie jednorazowe wynagrodzenie we wskazanej wysokości. Już z tej przyczyny żądanie powoda w zakresie wynagrodzenia od (...) nie było zasadne. Należy ponadto wskazać, że kontrakt nie został wypowiedziany. (...) wypowiedziała powodowi porozumienie współpracy z 6 lipca 2016r. (k. 54), a (...) wypowiedziała umowę o współpracę z 6 lipca 2016r. (k. 56). Twierdzenie powoda, że wypowiedzenie dotyczyło również kontraktu menadżerskiego jest bezzasadne również z tego powodu, że działający za (...) i (...) pełnomocnik miał upoważnienie jedynie do wypowiedzenia porozumienia współpracy i umowy współpracy. Z treści każdego wypowiedzenia jednoznacznie wynika do której umowy się odnosi.

W wypowiedzeniach zostały wskazane paragrafy (§ 2 ust. 3), dotyczące porozumienia współpracy i umowy współpracy a nie kontraktu. Podkreślić również należy, że powód na rozprawie w dniu 16 lipca 2019r. zeznał, że wynagrodzenie miała płacić mu (...), a nie (...) (k. 362). Z tych przeto przyczyn Sąd oddalił powództwo w stosunku do (...).

Zgodnie z art.102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Regulacja art. 102 k.p.c. stanowi wyjątek od wynikającej z treści art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu, zgodnie z którą powodowie zobowiązani byłiby do zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwanego. W orzecnictwie Sądu Najwyższego dominuje stanowisko, że kwestia zastosowania art. 102 k.p.c. pozostawiona jest sądowi orzekającemu, z odwołaniem się do jego kompetencji, bezstronności, doświadczenia i poczucia sprawiedliwości. Ocena w tym zakresie ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowany własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności i może być podważona przez sąd wyższej instancji jedynie wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt I CZ 66/12, nie publ.). Nie ulega wątpliwości, że do wypadków szczególnie uzasadnionych należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zalicza się np. charakter żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenie dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń, przedawnienie, do drugich sytuację majątkową i życiową strony. Oczywistym jest przy tym, że dla zastosowania omawianej normy nie jest wystarczające powołanie się jedynie na ostatnią z tych okoliczności, nawet jeżeli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt I CZ 34/12 nie publ.). W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie zaistniały okoliczności uzasadniające przyjęcie, że wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na odstąpienie od obciążenia powoda kosztami procesu. Powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości. Przebieg procesu, zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że powód mógł być subiektywnie przekonany o zasadności swoich roszczeń. Stąd też Sąd uznał, że zasadnym będzie zastosowanie art. 102 k.p.c. Z tych samych względów Sąd na podstawie art. 113 ust. 4 w zw. z art. 113 ust.2 pkt 1 u.k.s.c. odstąpił od obciążenia powoda opłatami sądowymi z zasądzonego roszczenia obejmującymi opłatę od rozszerzonego żądania pozwu oraz część opłaty od apelacji.

Gliwice, dnia 24 lipca 2023r.

SSO Katarzyna Banko